

[Bjørn Elmquist]

Efter vor opfattelse er det således ikke nødvendigt med en ny folkeafstemning. Hermed være dog ikke sagt, at Venstre ligefrem vil modsætte sig en folkeafstemning. Vi er ikke bange for folkets røst, og de to folkeafstemninger, Danmark hidtil har haft om EF, har da også fået et positivt udfald, i hvert fald set med vores øjne. De har bekræftet og bestyrket dansk medvirken i den europæiske konstruktion.

Men nu må vi jo se, hvad regeringskonferencen helt konkret ender med, før vi kan tage endelig stilling til disse forfatningsretlige spørgsmål.

Til slut vil jeg gerne understrege, hvor nødvendigt det er, at regeringskonferencens sigte ikke bliver snævert, men derimod bliver bredt. Det gælder ikke mindst forholdet til de øvrige dele af Europa. Der er Norden, der er rest-EFTA, der er også andre lande, der banker på EF's dør, og så er der jo Central- og Østeuropa. Vi har for nylig debatteret reformerne i Øst her i Folketinget, og det kommer vi til igen.

Den kommende EF-regeringskonference vil le forfejle sit mål, hvis den alene byggede på gårdsdagens præmisser. Den må også tage højde for de nye muligheder i Europa for at styrke EF's egen dynamik og dermed EF's fortsatte bidrag til normaliseringen økonomisk, politisk og demokratisk i Central- og Østeuropa.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Når man berører de forfatningsretlige problemer – og det mener jeg godt man kan gøre, uden at det skal overdrives i dag, for vi ved jo ikke, hvad det hele ender med – skal man selvfølgelig passe på, at der ikke ubevidst sker nogle skred i vores grundlovsbestemmelser.

Jeg forstod Venstres ordfører således, at han opfatter det på den måde, at hvis det, vi overlader til internationale organer, altså her EF, drejer sig om noget, som ikke får direkte bindende virkning for borgere eller virksomheder, hvis det ikke har direkte bindende virkning, så er det ikke omfattet af § 20, så skulle man kunne nøjes med § 19 i grundloven, det vil sige, at man skulle kunne undgå at kræve fem sjettedeles flertal her i Folketinget eller en folkeafstemning. Det svarer til, hvad statsministeren har udtalt ved et par lejligheder, og det svarer til, hvad der står i embedsmandsrapporten.

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om det er korrekt forstået, at den opfattelse har i hvert fald Venstres ordfører.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jeg kan sige til hr. Ole Espersen, at det er korrekt opfattet. Det var præcis, hvad jeg sagde. Jeg er selvfølgelig spændt på, hvad hr. Ole Espersen vil bruge det til, for når han så fint har forstået, hvad jeg sagde, og han så stiller spørgsmål, så må det jo være, fordi han har noget i baghovedet.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Når jeg bad om at få det bekræftet, var det naturligvis, fordi udtalelsen fra Venstres ordførers side var overraskende, og derfor ville jeg være sikker på, at jeg havde forstået det rigtigt.

Men så må jeg konstatere, at det, Venstres ordfører siger, og det, der antydes – måske endda mere end det – i embedsmandsrapporten, og det, som statsministeren har sagt, er i direkte modstrid med den hidtidige opfattelse. Når man overfører enhver form for handleevne fra danske myndigheder til internationale organisationer, uanset om det er noget, der har direkte betydning for enkeltpersoner eller ej, oven i købet uanset om det drejer sig om handleevnen udadtil, altså retten til at indgå traktater – det har jo ikke noget med virkning direkte over for borgerne at gøre, det er vi enige om – har opfattelsen helt klart været, at det også er omfattet af § 20.

Derfor er mit næste spørgsmål: På hvilken baggrund mener man nu fra Venstres side, at den hidtidige helt faste opfattelse har været forkert og nu skal ændres?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Den dyberegående forfatningsretlige diskussion får vi også nok lejlighed til at dyrke videre. Jeg vil her og nu svare hr. Ole Espersen, at det er i relation til penge- og rentepolitikken, til en eventuel europæisk centralbank, vi taler om disse ting. Vi er ikke ude i det helt brede, i den brede definition, i det brede begreb, som hr. Ole Espersen her opererer med, nemlig retten til f.eks. at indgå traktater på Danmarks vegne.